

לי שהפסיקו לעשן לטובת הניתוח, ולמרות זאת אני חש כריח חזק של עשן שעולה מהבגדים שלהם. במקרים רבים אני חושד שאנשים משקרים בעניין העישון", אמר בכנס של האיגוד הישראלי לכירורגיה פלסטית ואסתטית, שהתקיים במלון הילטון תל אביב.

מעשנים וזה מה שפוגע בתוצאות הניתוחים שלהם". כדי להימנע מלנתח מעשנים, הוא מבצע בדיקות שתן שמטרתן לשלול נוכחות ניקוטין בגוף של מועמדים לניתוח. המחקר שערך התפרש על פני חמש שנים, בשנים 2007 עד 2012, ועקב אחר תוצאות הניתוח של 16,341 מנותחים, שמהם למעלה

מדובר במחקר הגרול ביותר מסוגו שבדק את הקשר בין עישון לתוצאות ולסיבוכים בניתוחים פלסטיים. תוצאות המחקר איששו את התיאוריה של ר"ר אשרמן, שלפיה קיים הברל בתוצאות הניתוח בין מעשנים ללא מעשנים בכעיות בתפקודי כליות, דלקות בדרכי השתן, דימומים פנימיים וזיהומים

פלסטית ואסתטית כבי"ח אלישע בחיפה, הוסיף: "הבעיה אצל מעשנים היא שכלי הדם הקטנים שלהם הופכים צרים, מה שעלול לגרום לבעיות בריפוי. מסיבה זו מומלץ לא לנתח מעשנים, והמנתחים דורשים מהמנותחים להפסיק לעשן בין שבועיים לחודשיים שלפני הניתוח".

« בעלות של 55 מיליון שקל

מבנה חדש עבור חולי האלצהיימר

צילום: מתוך אתר המוסד

מרכז רמת גן לאלצהיימר

אורית בראון-אגמי

בשורה לחולי האלצהיימר: המרכז היחיד בארץ לסובלים מהמחלה הקשה, הנמוצא ברמת גן סמוך לבית חולים תל השומר, גייס לאחרונה 55 מיליון שקל להקמת מבנה חדש לרווחת החולים, שיחנך בעוד כחצי שנה. "לא הצלחנו לגייס את הסכום המלא הנדרש ולכן נבנה את הבניין בשלמותו, אך בשלב הראשון נפתח רק שתי מחלקות. כשנגייס את יתרת הכסף נפתח מחלקות נוספות", מסר ניתאי אליאש, מנהל המרכז. היום יערוך המרכז לאלצהיימר טקס לרגל השקת ספרו של הסופר אמנון שמוש, "בוקר

טוב אלצהיימר". שמוש, שכתב את הרומן המצליח "מישל עזרא ספרא ובניו", מתאר בספר החדש את שבע השנים שעברו עליו ועל חנה אשתו מיום שאובחנה כחולה במחלה. חולים באלצהיימר מאבדים את הזיכרון ואת יכולת ההתמצאות במרחב ובזמן. בשלבים האחרונים של המחלה החולים מתקשים בפעולות הפשוטות והבסיסיות ביותר של החיים. שכיחות המחלה אצל נשים גבוהה יותר מאשר בקרב גברים, והשכיחות שלה עולה עם הגיל. אף שהמחלה תוקפת את כל שכבות האוכלוסייה, אנשים מתביישים לחלוק את דבר מחלתם או מחלה של בן משפחה.

"מאושפזים אצלנו שופטים, אנשי עסקים וגם הומלסים. המחלה פוגעת בכולם", מספר אליאש, "לרוב לבני המשפחה קשה יותר מאשר לחולים. החולים נהנים מהרברים הפשוטים בחיים כמו אוכל טעים ומוסיקה. לבני המשפחה קשה להתמודד עם השינויים שהם רואים באהוב לבם, שעם הזמן נעשה חסר ישע. החולים במחלה אינם מראים סימני סבל. בנוסף, יש יתרונות לשכחה: החולים שוכחים את הטראומות שחוו בחיים ונותר להם מקום רק להנאה מהרגע. יש אצלנו ניצולת שואה שהבת שלה מאושרת. אמא שלה הייתה אישה קפואה ומרוחקת, ומאז שחלתה, לראשונה בחייה היא מחבקת את בתה".